

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Μαγδαληνή Σακέτου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίστηκε κατόπιν κλήρωσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 24η-6-2026, χωρίς την σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ : ..., κατοίκου Νέας Φιλαδέλφειας – Νέας Χαλκηδόνας Αττικής (οδός .), με ΑΦΜ ., ατομικά και για λογαριασμό του ανήλικου αβάφτιστου άρρενος τέκνου του που γεννήθηκε στις 7-11-2025, ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου του δικηγόρου Δημήτριου Δουλιώτη (ΑΜ ΔΣΑ 28220).

ΤΗΣ ΚΑΘ' Η ΑΙΤΗΣΗ: ..., κατοίκου Νέας Φιλαδέλφειας – Νέας Χαλκηδόνας Αττικής (οδός .) και ήδη διαμένουσας στην πόλη του Βόλου επί της οδού . (συνοικία Αγίων Αναργύρων), ΑΦΜ ., ατομικά και για λογαριασμό του ανήλικου αβάφτιστου άρρενος τέκνου της, που γεννήθηκε στις 7-11-2025, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου της δικηγόρου Εμμανουήλ Παπαναγιώτου (ΑΜ ΔΣ Βόλου 359).

Ο αιτών ζητεί να γίνει δεκτή η με αριθμό κατάθεσης ././2026 αίτησή του, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με το ν. 4800/2021 (ΦΕΚ Α' 81/21-5-2021) περί «Μεταρρυθμίσεων αναφορικά με τις σχέσεις γονέων και τέκνων, άλλα ζητήματα οικογενειακού δικαίου και λοιπές επείγουσες διατάξεις» και δη με τα Κεφάλαια Α και Β αυτού αντικαθίσταται ή τροποποιείται σειρά διατάξεων του ενδέκατου Κεφαλαίου του Αστικού Κώδικα για τις σχέσεις γονέων και τέκνων και ιδίως για τα θέματα της γονικής μέριμνας των ανήλικων τέκνων (άρθρα 1510-1541 ΑΚ), ως ίσχυαν, ιδίως μετά τη μεταρρύθμιση του οικογενειακού δικαίου, η οποία συντελέστηκε με το ν.1329/1983 και εναρμόνισε τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα προς το άρθρο 4 παρ. 2 του Συντάγματος για την ισότητα των φύλων και προς το άρθρο 21 παρ. 1 του Συντάγματος για την προστασία της παιδικής ηλικίας. Η ισχύς του νόμου αυτού, ως προς τα ανωτέρω Κεφάλαια, αρχίζει από

τις 16.09.2021 (Κεφάλαιο Η' άρθρο 30), ενώ, κατά τη μεταβατική διάταξη του άρθρου 18 (Κεφάλαιο Ε'), τα Κεφάλαια Β' και Γ' εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς υποθέσεις, επί των οποίων δεν έχει εκδοθεί, μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου, αμετάκλητη δικαστική απόφαση. Το Κεφάλαιο Α, υπό τον τίτλο «Σκοπός και Αντικείμενο», ορίζει ότι «Ο παρών νόμος αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση του βέλτιστου συμφέροντος το τέκνου διά της ενεργού παρουσίας και των δύο γονέων κατά την ανατροφή του και την εκπλήρωση της ευθύνης τους έναντι αυτού. Οι διατάξεις του ερμηνεύονται και εφαρμόζονται σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις, που δεσμεύουν τη Χώρα, ιδίως με τη Διεθνή Σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού, που κυρώθηκε με το ν. 2101/1992 και τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (Σύμβαση Κωνσταντινούπολης), που κυρώθηκε με το ν. 4531/2018.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1510, 1511, 1512, 1513, 1514, 1518 και 1520 του Α.Κ., όπως αντικαταστάθηκαν ή τροποποιήθηκαν με τον ως άνω νόμο, συνάγεται ότι η γονική μέριμνα του ανηλίκου τέκνου περιλαμβάνει την επιμέλεια του προσώπου του (η οποία εμπεριέχει, ιδίως, την ανατροφή, την επίβλεψη, τη μόρφωση και την εκπαίδευση του τέκνου, καθώς και τον προσδιορισμό του τόπου της διαμονής του), επιπλέον δε, τη διοίκηση της περιουσίας του και την εκπροσώπηση του τέκνου σε κάθε υπόθεση ή δικαιοπραξία ή δίκη, που αφορά στο πρόσωπο ή στην περιουσία του. Σε περίπτωση διαζυγίου, ακύρωσης του γάμου ή διακοπής της συζυγικής συμβίωσης, όταν ανατρέπονται πλέον οι συνθήκες της ζωής της οικογένειας, καταργείται ο συζυγικός οίκος, δημιουργείται χωριστή εγκατάσταση του καθενός από τους γονείς, ωστόσο, οι γονείς εξακολουθούν να ασκούν από κοινού και εξίσου τη γονική μέριμνα. Με την εν λόγω ρύθμιση, η οποία βρίσκεται σε αρμονία με τη διάταξη του άρθρου 1510 εδαφ. α' του Α.Κ., που αναφέρεται στην έγγαμη συμβίωση, καθιερώνεται εκ του νόμου η κοινή άσκηση της γονικής μέριμνας, στην περίπτωση διαζυγίου, ακύρωσης του γάμου ή διακοπής της έγγαμης συμβίωσης, ακόμη και αν δεν υπάρχει συμφωνία των γονέων ή απόφαση του δικαστηρίου. Με τη νέα ρύθμιση του άρθρου 1513 του Α.Κ., η συνέχιση της από κοινού άσκησης της γονικής μέριμνας μπορεί να αποκλειστεί, εφόσον όμως συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 1514 παρ. 2 του ίδιου Κώδικα και όχι σε κάθε περίπτωση.

Με την έννοια αυτή, η από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας, σύμφωνα με το νέο δίκαιο είναι υποχρεωτική, αφού ισχύει εκ του νόμου και ανεξάρτητα από το εάν τη θέλουν οι γονείς. Με τον όρο «εξακολουθούν» καταφάσκει η αναγκαιότητα αδιατάρακτης και αδιάκοπης διαβίωσης του ανηλίκου, υπό τις συνθήκες, υπό τις οποίες ζούσε πριν από το χωρισμό των γονέων του και, ιδίως, αυτές που αφορούν στις μεθόδους και στη φιλοσοφία ανατροφής, διαπαιδαγώγησης, εκπαίδευσής του, τις επιλογές ως προς τις εξωσχολικές του δραστηριότητες, την ψυχαγωγία του και τις κοινωνικές του συναναστροφές, αφού η διάσταση, το διαζύγιο, η διακοπή της συμβίωσης ή η ακύρωση του γάμου των γονέων του, δεν πρέπει να μεταβάλουν τον τρόπο άσκησης της γονικής μέριμνας του ανηλίκου τέκνου, η

οποία πρέπει να ασκείται από κοινού και από τους δύο γονείς, καθόσον βασικός σκοπός είναι η ψυχική υγεία του ανήλικου τέκνου, η ομαλή ένταξή του στο κοινωνικό περιβάλλον και η ανάπτυξη της προσωπικότητάς του.

Με τον όρο «εξίσου» αποδίδεται η θεμελιώδης αρχή του οικογενειακού δικαίου, η οποία εισήχθη με το ν. 1329/1983 και εναρμόνισε, στο θέμα αυτό, τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα προς τα άρθρα 4 παρ. 2 και 21 παρ. 1 του Συντάγματος, περί της ισότιμης συμβολής και των δύο γονέων στην ανατροφή και τη διαπαιδαγώγηση του τέκνου και την ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Για τη λήψη της απόφασης, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τους έως τότε δεσμούς του τέκνου με τους γονείς και τους αδελφούς του, καθώς και τις τυχόν συμφωνίες που έκαναν οι γονείς του για την άσκηση της γονικής μέριμνας. Με βάση την ως άνω διάταξη του άρθρου 1514 του Α.Κ. συνάγεται ότι, σε περίπτωση που η από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας των ανήλικων τέκνων δεν είναι δυνατή, εξαιτίας διαφωνίας των γονέων, η ρύθμιση αυτής γίνεται από το δικαστήριο, ενώ, ως περιπτώσεις διαφωνίας αναφέρονται, ενδεικτικά («ιδίως»), οι περιπτώσεις που ο ένας γονέας αδιαφορεί ή δεν συμπράττει στη γονική μέριμνα ή δεν τηρεί την τυχόν υπάρχουσα συμφωνία για την άσκηση ή τον τρόπο άσκησής της, ή αν συμφωνία αυτή είναι αντίθετη προς το συμφέρον του τέκνου, ή αν η γονική μέριμνα ασκείται αντίθετα προς το συμφέρον του τέκνου. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι αρκεί, απλώς, η διαφωνία των γονέων για να απονείμει ο δικαστής την αποκλειστική επιμέλεια στον ένα γονέα. Πιο συγκεκριμένα, αν δεν συντρέξει σπουδαίος λόγος, που εγκυμονεί κινδύνους για το παιδί (περίπτωση κακοποιητικού, ψυχικά διαταραγμένου ή παντελώς αδιάφορου γονέα) ή αν δεν συντρέξει πραγματική αδυναμία άσκησης της συνεπιμέλειας από τον ένα γονέα, λόγω της μόνιμης μετεγκατάστασης του παιδιού σε άλλη πόλη ή χώρα, δεν νοείται ανάθεση της αποκλειστικής επιμέλειας στον άλλο γονέα ή έστω κατανομή της επιμέλειας, που μόνο κατ' επίφαση θα επέτρεπε την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του παιδιού, διότι, διαφορετικά, ο δικαστής θα υπερέβαινε τα ακραία όρια της διακριτικής του ευχέρειας και θα ερμήνευε ή και θα εφάρμοζε εσφαλμένα το άρθρο 1514 του Α.Κ.

Ως κατευθυντήρια γραμμή για την άσκηση της γονικής μέριμνας, στην περίπτωση διαφωνίας των γονέων του τέκνου και της προσφυγής τους στο δικαστήριο, αλλά και πυρήνας για τον προσδιορισμό της άσκησής της είναι το «βέλτιστο συμφέρον του τέκνου», που αποσκοπεί στην ανάπτυξη του ανήλικου σε μια ανεξάρτητα και υπεύθυνη προσωπικότητα. Ο όρος «βέλτιστο συμφέρον» κατ' ουσίαν αποδίδει την προϊσχύσασα έννοια του «συμφέροντος του τέκνου» και, επομένως, δεν εισάγεται διαφοροποίηση σε σχέση με το προϊσχύσαν δίκαιο, ως προς την έννοια και το περιεχόμενο της αόριστης νομικής έννοιας του συμφέροντος του παιδιού. Ως τέτοιο (συμφέρον του παιδιού) νοείται το σωματικό, υλικό, πνευματικό, ψυχικό, ηθικό και γενικά κάθε είδους συμφέρον, που αποσκοπεί στην ανάπτυξη του ανήλικου σε μια ανεξάρτητη και υπεύθυνη προσωπικότητα. Για την εξειδίκευση της αόριστης αυτής νομικής

έννοιας παρέχονται, για πρώτη φορά, από το νομοθέτη, εκ των προτέρων, προσδιοριστικά στοιχεία, πέραν από το επιβαλλόμενο στο δικαστή καθήκον να σεβαστεί την ισότητα μεταξύ των γονέων και να μην κάνει διακρίσεις, εξαιτίας του φύλου, του σεξουαλικού του προσανατολισμού, της φυλής, της γλώσσας, της θρησκείας, των πολιτικών ή όποιων άλλων πεποιθήσεων, της ιθαγένειας, της εθνικής ή της κοινωνικής προέλευσης ή της περιουσιακής – οικονομικής κατάστασής τους.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1511 παρ. 2 του Α.Κ. «η απόφαση του δικαστηρίου συνεκτιμά παραμέτρους, όπως την ικανότητα και πρόθεση καθενός εκ των γονέων να σεβαστεί τα δικαιώματα του άλλου, τη συμπεριφορά κάθε γονέα κατά το προηγούμενο χρονικό διάστημα και τη συμμόρφωσή του με τις νόμιμες υποχρεώσεις του, δικαστικές αποφάσεις, εισαγγελικές διατάξεις και προηγούμενες συμφωνίες που είχαν συνάψει με τον άλλο γονέα και αφορούν στο τέκνο». Τα κριτήρια αυτά αναδεικνύονται από το νομοθέτη και ισχυροποιούνται έναντι άλλων, χωρίς, ωστόσο, να δεσμεύουν το Δικαστήριο, ως προς την ιεράρχηση ή την υιοθέτησή τους, στο σύνολό τους. Το κανονιστικό νόημα της αόριστης νομικής έννοιας υπερτερεί έναντι άλλου έννομου συμφέροντος, κατά την άσκηση της γονικής μέριμνας (λ.χ. του συμφέροντος των γονέων, των απώτερων ανιόντων, τρίτων προσώπων που έρχονται σε επαφή με το παιδί). Γνώμονας για τη σχετική απόφαση του δικαστηρίου είναι μόνο το συμφέρον του ανήλικου παιδιού, όπως τούτο κρίνεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση χωριστά, ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες της κάθε υπόθεσης.

Η εξατομικευμένη κρίση συνιστά και εφαρμογή της επιταγής του άρθρου 2 παρ. 1 του Συντάγματος, η οποία αποκλείει τη στερεότυπη αντιμετώπιση, ως προς την αξιολόγηση ατόμων και προσωπικών σχέσεων. Έτσι, κρίσιμα προς τούτο στοιχεία είναι, μεταξύ άλλων, η καταλληλότητα του ή των γονέων για την ανάληψη του έργου της διαπαιδαγώγησης και της περίθαλψης του ανηλικού τέκνου, υπό καθεστώς ηρεμίας και ασφάλειας, καθώς και οι αναπτυχθέντες μέχρι τότε, με ανεπηρέαστη επιλογή, δεσμοί του διαθέτοντας ικανότητα διάκρισης τέκνου με τους γονείς του και τυχόν αδελφούς του, ενώ μεγάλης σημασίας είναι και η, κατά το δυνατό, μικρότερη διατάραξη του μέχρι τούδε τρόπου ζωής του παιδιού, έτσι ώστε να διαφυλαχθεί, κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, ο ψυχικός και συναισθηματικός κόσμος του, δεδομένου ότι η διάσπαση της έγγαμης συμβίωσης των γονέων, με συνεπακόλουθο και τη διάσπαση της οικογενειακής συνοχής, έχει ήδη κλονίσει την ψυχική ισορροπία και την αίσθηση ασφάλειας του τέκνου. Η μικρή ηλικία του ανήλικου τέκνου και το φύλο του δεν αποτελούν κυρίαρχο, κατά νόμο, στοιχείο για τον προσδιορισμό του συμφέροντος του ανήλικου, αναφορικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή επιμέλειας στον ένα από τους γονείς του, γιατί η άποψη ότι η γονική μέριμνα των μικρής ηλικίας τέκνων πρέπει να ανατίθεται στη μητέρα τους, λόγω του ότι έχουν ανάγκη της μητρικής στοργής και ιδιαίτερων περιποιήσεων, εξακολουθεί να ισχύει, κατά τις νεότερες ιατρικές, παιδαγωγικές και ψυχολογικές έρευνες, μόνο για την πρώιμη νηπιακή ηλικία, για την οποία αναγνωρίζεται

υπεροχή στη μητέρα, ενώ, για το μεταγενέστερο χρόνο, αναγνωρίζεται ο σοβαρός ρόλος του πατέρα στην όλη διαμόρφωση των διαπροσωπικών σχέσεων του τέκνου. Ουσιώδους σημασίας είναι και η επισημαινόμενη στο νόμο ύπαρξη ιδιαίτερου δεσμού του τέκνου προς τον ένα από τους γονείς του και η περί αυτού ρητώς εκφραζόμενη προτίμησή του, την οποία συνεκτιμά το δικαστήριο, ύστερα και από τη στάθμιση του βαθμού ωριμότητάς του, εφόσον αυτή είναι προϊόν ελεύθερης και ανεπηρέαστης επιλογής του ανηλίκου. Πρέπει, εξάλλου, να λαμβάνεται ιδιαίτερα υπόψη ότι ο ανήλικος, που έχει ακόμη ατελή την ψυχοπνευματική ανάπτυξη και την προσωπικότητά του υπό διαμόρφωση, υπόκειται ευχερώς σε επιδράσεις και υποβολές των γονέων ή άλλων, οι οποίες, έστω και χωρίς επίγνωση γενόμενες, οδηγούν ασφαλώς στο σχηματισμό της μονομερούς διαμόρφωσης και προτίμησης προς τον ένα από τους γονείς, οπότε η προτίμησή του δεν εξυπηρετεί πάντοτε και το βέλτιστο συμφέρον του.

Έτσι, υπό το κράτος της κατάστασης αυτής, το συμφέρον του ανηλίκου μπορεί να επιβάλει να συμβιώνει τόσο με τη μητέρα του όσο και με τον πατέρα του και, ακολούθως, εφόσον έτσι προκαλείται η μικρότερη δυνατή διατάραξη του τρόπου ζωής του, να ανατίθεται η άσκηση της επιμέλειας αυτού από κοινού στη μητέρα και τον πατέρα του, δηλαδή, να γίνεται χρονική (ή εναλλασσόμενη) κατανομή αυτής ανάμεσα στους δύο γονείς ενώ και η γονική μέριμνα να ανήκει από κοινού και στους δύο, οι οποίοι θα οφείλουν να φροντίζουν για την ομαλή ανάπτυξη και το καλό του τέκνου τους από κοινού. Η έλλειψη δε συνεργασίας των γονέων δεν πρέπει να συνιστά εμπόδιο επιλογής της χρονικής κατανομής της επιμέλειας.

Επίσης, η τυχόν εξάρτηση της χρονικά κατανεμημένης γονικής μέριμνας ή επιμέλειας από τη διάθεση συνεργασίας των γονέων αποδυναμώνει τη συγκεκριμένη λύση, διότι αφήνει τη δυνατότητα στο γονέα, που είναι περισσότερο συναισθηματικά δεμένος με τα παιδιά, να τα επηρεάσει σε βάρος του άλλου γονέα και να επιτύχει, μέσω της άρνησής του να συνεργαστεί για μια τέτοια λύση, το μείζον, ήτοι να ασκεί αυτός αποκλειστικά τη γονική μέριμνα ή επιμέλεια των τέκνων, περιθωριοποιώντας τον άλλο γονέα. Για το σκοπό αυτό, λαμβάνεται υπόψη η προσωπικότητα και η παιδαγωγική καταλληλότητα και υπευθυνότητα κάθε γονέα και συνεκτιμώνται οι συνθήκες κατοικίας και η οικονομική κατάσταση αυτών. Διάκριση πρέπει να γίνεται μεταξύ της χρονικής κατανομής της άσκησης της επιμέλειας μεταξύ των γονέων και της εναλλασσόμενης διαμονής (κατοικίας) του τέκνου. Η πρώτη συνιστά μορφή κατανομής της άσκησης της γονικής μέριμνας με περιοδικότητα και συνεπάγεται ότι το παιδί έχει εναλλασσόμενη κατοικία στον τόπο κατοικίας του γονέα του, ο οποίος, στο πλαίσιο αυτό, ασκεί μόνος του, κάθε φορά, τις πράξεις επιμέλειας του παιδιού για όλα τα θέματα, με εξαίρεση εκείνα που αφορούν στον πυρήνα, κατ' άρθρο 1519 παρ. 1 του ΑΚ. Αντιθέτως, η εναλλασσόμενη διαμονή μπορεί να διαταχθεί από το δικαστήριο αυτοτελώς, χωρίς την κατανομή της άσκησης της επιμέλειας, οπότε οι γονείς εξακολουθούν να ασκούν από κοινού την επιμέλεια του παιδιού (συνεπιμέλεια) (ΑΠ 78/2023, ΑΠ 535/2022, ΑΠ 1186/2021, δημ Νόμος).

Περαιτέρω, η αλλαγή τόπου κατοικίας του γονέα, με τον οποίον το παιδί διαμένει, εφόσον επηρεάζει τους όρους άσκησης της επιμέλειας ή το δικαίωμα επικοινωνίας του παιδιού με τον άλλο γονέα, πρέπει να αποτελεί αντικείμενο συμφωνίας με τον άλλο γονέα, σε περίπτωση δε διαφωνίας των γονέων αποφασίζει το δικαστήριο σύμφωνα με το συμφέρον του παιδιού. Στο ελληνικό δίκαιο η σχετική ρύθμιση είχε εισαχθεί αρχικά με το άρθρο 139 του Ν. 4714/2020, με το οποίο προστέθηκε άρθρο 1519 στον Αστικό Κώδικα στη θέση του προηγούμενου άρθρου που είχε καταργηθεί με το άρθρο 5 του ν. 2447/1996. Το νέο άρθρο ΑΚ 1519, με παράτιτλο «Μεταβολή του τόπου διαμονής», προέβλεπε ότι η μεταβολή του τόπου διαμονής του τέκνου, που επιδρά ουσιωδώς στο δικαίωμα επικοινωνίας του γονέα με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο, απαιτεί προηγούμενη συμφωνία των γονέων ή προηγούμενη οριστική δικαστική απόφαση μετά από αίτημα οποιουδήποτε από τους γονείς. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει κάθε πρόσφορο μέσο. Η διάταξη αυτή επαναλήφθηκε στο νέο άρθρο ΑΚ 1519, που θεσπίστηκε με τον Ν. 4800/2021, έχει πλέον τρεις παραγράφους και φέρει τον παράτιτλο «Σημαντικά ζητήματα επιμέλειας τέκνου». Το ζήτημα της μεταβολής του τόπου κατοικίας ρυθμίζεται στη δεύτερη παράγραφο, που ορίζει ότι «για τη μεταβολή του τόπου διαμονής του τέκνου που επιδρά ουσιωδώς στο δικαίωμα επικοινωνίας του γονέα με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο, απαιτείται προηγούμενη έγγραφη συμφωνία των γονέων ή προηγούμενη δικαστική απόφαση που εκδίδεται μετά από αίτηση ενός από τους γονείς.

Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει κάθε πρόσφορο μέτρο». Οι διαφορές από την προηγούμενη ρύθμιση είναι ουσιώδεις: σύμφωνα με τη νεότερη διάταξη απαιτείται προηγούμενη έγγραφη συμφωνία των γονέων και επέρχεται έτσι εναρμόνιση της ΑΚ 1519 παρ. 2 με την ΑΚ 1514 παρ. 1, αφού η συμφωνία των γονέων για την κατοικία του παιδιού περιλαμβάνεται στις συμφωνίες που αφορούν στην άσκηση της επιμέλειας και μάλιστα σε αυτές που ρητά αναφέρονται στην ΑΚ 1514 παρ.1. Η συμφωνία αυτή των γονέων πρέπει να περιβληθεί τον τύπο του εγγράφου βεβαίας χρονολογίας, ώστε να υπάρχει βεβαιότητα ως προς τον χρόνο κατάρτισής της και τον χρόνο από τον οποίον προσδιορίζεται ο τόπος διαμονής του παιδιού σύμφωνα με αυτήν. Ο τύπος αυτός αρκεί ακόμα και όταν η συμφωνία αυτή αποτελεί μεταρρύθμιση προηγούμενης συμφωνίας που είχε καταρτιστεί ενόψει του συναινετικού διαζυγίου σύμφωνα με την ΑΚ 1441. Η δεύτερη ουσιώδης διαφορά μεταξύ των δύο διατάξεων είναι το ότι σύμφωνα με τη νεότερη διάταξη αρκεί οποιαδήποτε δικαστική απόφαση, η οποία μπορεί να παραγάγει δεσμευτικό αποτέλεσμα για τους γονείς. Αυτές είναι κατ' αρχήν οι τελεσίδικες αποφάσεις (ΚΠολΔ 321), οι οποίες εκδίδονται κατά την ειδική διαδικασία που αφορά σε διαφορές από την οικογένεια, τον γάμο και την ελεύθερη συμβίωση. Σε επείγουσες περιπτώσεις και για να αποτραπεί επικείμενος κίνδυνος η μεταβολή της κατοικίας γίνεται και με απόφαση που εκδίδεται κατόπιν αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων (με εφαρμογή των 682 και 735 ΚΠολΔ) ακόμα και με προσωρινή διαταγή [αντιστοίχως, ΚΠολΔ 691Α, ΚΠολΔ 781 (όταν συντρέχει επείγουσα περίπτωση

αφαίρεσης της άσκησης της γονικής μέριμνας)] ή σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις και με διάταξη του αρμόδιου εισαγγελέα (ΑΚ 1532 παρ. 4).

Από το γράμμα της ΑΚ 1519 παρ. 2 συνάγεται ότι η απαγόρευση μεταβολής του τόπου διαμονής του παιδιού χωρίς έγγραφη συμφωνία με τον άλλο γονέα ή χωρίς απόφαση του δικαστηρίου αφορά τον γονέα με τον οποίον διαμένει το παιδί. Συνεπώς ισχύει, όταν ο γονέας αυτός ασκεί την επιμέλεια είτε μόνος του είτε *a fortiori* από κοινού με τον άλλο γονέα, οπότε δεν μπορεί μονομερώς να λαμβάνει τη σχετική απόφαση. Η απαγόρευση ισχύει ακόμα και αν το δικαστήριο δεν έχει διατάξει ειδικώς ότι ο προσδιορισμός του τόπου διαμονής του παιδιού θα γίνεται με συναπόφαση των γονέων. Το δικαστήριο όμως μπορεί για λόγους σαφήνειας, κατά την εξειδίκευση του τρόπου άσκησης της επιμέλειας (ΑΚ 1514 παρ. 3α), να διατάξει ειδικώς ότι οι γονείς από κοινού προσδιορίζουν τον τόπο διαμονής του παιδιού. Η ΑΚ 1519 παρ. 2 εφαρμόζεται ανεξάρτητα του λόγου της μεταβολής του τόπου διαμονής. Με βάση την κοινή πείρα στην πλειονότητα των περιπτώσεων ο λόγος της μεταβολής είναι η αλλαγή του τόπου κατοικίας του γονέα, με τον οποίον διαμένει το παιδί. Αν οι γονείς διαφωνούν, το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει τη μεταβολή του τόπου διαμονής του παιδιού. Το δικαστήριο δεν δεσμεύεται από το αίτημα του γονέα αλλά μπορεί να διατάξει κάθε πρόσφορο μέτρο (ΑΚ 1519 παρ. 2 εδ. β'), με το οποίο προάγεται το συμφέρον του παιδιού συνεκτιμώντας ιδίως την ανάγκη για την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεων του με καθένα από αυτούς (ΑΚ 1511 παρ. 2 εδ. α'), αλλά και άλλους παράγοντες, όπως οι έως τότε δεσμοί του παιδιού με καθέναν από τους γονείς και τους αδελφούς του, καθώς και οι τυχόν συμφωνίες που έκαναν οι γονείς του τέκνου για την άσκηση της επιμέλειας, αλλά και ή ανάγκη να διατηρηθεί η σταθερότητα της καθημερινής ζωής του παιδιού, να μην αλλάξει σχολικό περιβάλλον, να μην απομακρυνθεί από το κοινωνικό και συγγενικό περιβάλλον.

Το δικαστήριο μπορεί στο πλαίσιο αυτό να διατάξει λ.χ. τη μετοίκηση του παιδιού στον τόπο κατοικίας του άλλου γονέα, την υποχρέωση του γονέα με τον οποίον διαμένει το παιδί να το συνοδεύει στον τόπο κατοικίας του άλλου γονέα για να επικοινωνεί μαζί του ή για τον σκοπό αυτόν να καταβάλλει τα έξοδα μετακίνησης του άλλου γονέα στον νέο τόπο διαμονής του παιδιού. Όταν αυτό είναι προς το συμφέρον του παιδιού, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την ανάθεση της άσκησης της επιμέλειας στον ένα γονέα, συνεκτιμώντας και τους λόγους της μεταβολής κατοικίας. Το δικαστήριο, όμως, δεν μπορεί να απαγορεύσει την αλλαγή του τόπου της δικής του κατοικίας στον γονέα. Εάν η μονομερής μεταβολή του τόπου διαμονής γίνεται διασυννοριακά εφαρμόζονται κατά περίπτωση ειδικές διατάξεις. Η απόφαση του δικαστηρίου πρέπει να συνεκτιμήσει τη συμπεριφορά του κάθε γονέα κατά το προηγούμενο χρονικό διάστημα και τη συμμόρφωσή του με τις νόμιμες υποχρεώσεις του, δικαστικές αποφάσεις, εισαγγελικές διατάξεις και προηγούμενες συμφωνίες που είχε συνάψει με τον άλλο γονέα και αφορούν το τέκνο (ΑΚ 1511 παρ. 2 εδ. β') μεταξύ άλλων παραμέτρων, όπως

κατά περίπτωση τους έως τότε δεσμούς του παιδιού με καθέναν από τους γονείς. Στο θέμα της μονομερούς μεταβολής του προσδιορισμένου τόπου διαμονής του παιδιού τίθεται ζήτημα όχι μόνο προστασίας του λειτουργικού δικαιώματος στην από κοινού άσκηση της επιμέλειας ή της επικοινωνίας του παιδιού με τον άλλο γονέα, αλλά κυρίως για το δικαίωμα του παιδιού να έχει προσωπικές σχέσεις και με τους δύο γονείς του (Σύμβαση ΟΗΕ, Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, ΕΣΔΑ άρ. 8).

Το δικαστήριο στις περιπτώσεις αυτές δεν εμποδίζει βεβαίως τον γονέα, με τον οποίον διαμένει το παιδί, να μεταβάλλει τον τόπο της δικής του κατοικίας, αλλά, όπως γίνεται δεκτό και σε αλλοδαπές έννομες τάξεις, όπου ισχύει ήδη ο κανόνας της νέας διάταξης ΑΚ 1519 παρ. 2 εδ, β', μπορεί ιδίως να μεταβάλλει τους όρους της από κοινού άσκησης της επιμέλειας, να αναθέσει την άσκηση της επιμέλειας στον άλλο γονέα ορίζοντας ως τόπο διαμονής του παιδιού την κατοικία του άλλου γονέα, να μεταρρυθμίσει την άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας του παιδιού με τον άλλο γονέα ή να επιβαρύνει με τη δαπάνη μετακίνησης του άλλου γονέα για την επικοινωνία του με το παιδί με τον γονέα με τον οποίο διαμένει το παιδί, ή με την αυτούσια καταβολή της δαπάνης με την υποχρέωση να μεταφέρει το παιδί ο γονέας που μετακινήθηκε από τον τόπο προηγούμενης διαμονής του. Κριτήριο για την απόφαση αυτή του δικαστηρίου στις περιπτώσεις αλλαγής του τόπου κατοικίας του γονέα, με τον οποίον το παιδί διαμένει συνήθως, είναι η προαγωγή του συμφέροντος του παιδιού.

Περαιτέρω, το δικαστήριο πρέπει να συνεκτιμά για την απόφασή του και το εάν ο γονέας, που μεταβάλλει τον τόπο της κατοικίας του, έχει την πρόθεση με τον τρόπο αυτόν να δυσκολέψει ή να αποκλείσει την προσωπική επικοινωνία του άλλου γονέα με το παιδί, διότι στην περίπτωση αυτή ο γονέας, που μεταβάλλει τον τόπο της κατοικίας του για τον προαναφερόμενο σκοπό, παραβιάζει τις υποχρεώσεις του να διαφυλάσσει και να ενισχύει τις σχέσεις του παιδιού με τον άλλο γονέα (ΑΚ 1518 παρ. 4), κάτι που μπορεί να συνεπάγεται δυσμενείς σε βάρος του συνέπειες σε σχέση με την άσκηση της γονικής μέριμνας ή το δικαίωμα επικοινωνίας, ιδίως στις περιπτώσεις που το παιδί έχει αναπτύξει στενές προσωπικές σχέσεις και με τον άλλο γονέα, οπότε η απομάκρυνσή του απ' αυτόν δεν θα λειτουργεί προς το συμφέρον του. Η απόφαση αυτή του δικαστηρίου πρέπει να λαμβάνεται, αφού σταθμιστεί αν το συμφέρον του παιδιού εξυπηρετείται καλύτερα στην περίπτωση που το παιδί ακολουθήσει τον γονέα στον νέο τόπο της κατοικίας του ή αντιθέτως αν παραμένει στον ίδιο τόπο κατοικίας. Εξάλλου, το δικαστήριο, προκειμένου να ρυθμίσει την, αποτελούσα, κατά το άρθρο 1510 αριθ. 1 εδ. α ΑΚ, περιεχόμενο της γονικής μέριμνας, επιμέλεια του προσώπου του ανηλίκου τέκνου πρέπει, να ζητεί και να συνεκτιμά και τη γνώμη του τέκνου, εφόσον κρίνει ότι έχει την απαιτούμενη ωριμότητα, ότι δηλαδή έχει την ικανότητα να αντιληφθεί το συμφέρον του (ΑΠ 155/2022, ΑΠ 426/2021, ΑΠ 358/2019 δημ. Νόμος). Στις περιπτώσεις που τόσο η μετακίνηση του παιδιού με τον έναν γονέα όσο και η παραμονή του με τον άλλο γονέα δεν προάγει το συμφέρον του, το οποίο θα προαγόταν

θεωρητικά κατά τον βέλτιστο τρόπο με την παραμονή του στο ίδιο τόπο κατοικίας με τον γονέα, ο οποίος επιθυμεί να αλλάξει τον τόπο κατοικίας του και όχι με τον άλλο γονέα (λχ. αν αυτός αδιαφορεί για το παιδί, δεν μπορεί να αφιερώσει προσωπικό χρόνο για την ανατροφή του παιδιού), ενόψει του ότι το δικαστήριο δεν μπορεί να εμποδίσει τον γονέα με τον οποίον διαμένει το τέκνο να μεταβάλλει τον τόπο της δικής του κατοικίας, το δικαστήριο πρέπει να αποφασίσει ποια είναι η λιγότερο βλαπτική για το παιδί λύση, δηλαδή να μετοικήσει με τον γονέα με τον οποίο διαμένει ήδη ή να παραμείνει στον ίδιο τόπο διαμένοντας εφεξής με τον άλλο γονέα. Η απαγόρευση της αλλαγής του τόπου διαμονής του παιδιού θα σημαίνει συνεπώς ότι αυτό θα διαμένει εφεξής στον ίδιο τόπο κατοικίας με τον άλλο γονέα. Η κρίση του δικαστηρίου πρέπει να θεμελιώνεται στη βάση ότι ο ένας γονέας από τους δύο είναι καταλληλότερος για να διαμένει μαζί του το παιδί, όταν η επιμέλεια ασκείται από κοινού από τους γονείς. Η διαμονή του παιδιού με τον ένα γονέα αποφασίζεται (από τους γονείς ή από το δικαστήριο) με κριτήρια εξειδίκευσης του συμφέροντος του παιδιού μεταξύ άλλων, την ικανότητα και τη δυνατότητα κάθε γονέα να φροντίζει καθημερινά το παιδί, τη δυνατότητα του γονέα να αφιερώνει προσωπικό χρόνο στο παιδί, την ηλικία και τις ιδιαίτερες ανάγκες του παιδιού, την ανάγκη του παιδιού για σταθερότητα περιβάλλοντος και συναισθηματική ασφάλεια. Εντούτοις και ο λόγος που επικαλείται ο γονέας, με τον οποίον διαμένει το παιδί, της μεταβολής του τόπου κατοικίας του γονέα πρέπει να ληφθεί υπόψη από το δικαστήριο στην κρίση του. Πρέπει ιδίως να λαμβάνονται υπόψη τα προσωπικά σχέδια του κάθε γονέα ενόψει της μεταβολής του τόπου κατοικίας, τα οποία αναμφίβολα επηρεάζουν τη φροντίδα και την καθημερινότητα του παιδιού. Περαιτέρω, όταν η μεταβολή του τόπου κατοικίας του γονέα, με τον οποίον διαμένει το παιδί, οφείλεται στην αναζήτηση ή στην εξασφάλιση εργασίας στον νέο τόπο κατοικίας, που εξασφαλίζουν καλύτερες συνθήκες ζωής στον γονέα και στο παιδί, πρέπει να συνεκτιμάται από το δικαστήριο τυχόν πρόταση του γονέα που μετακομίζει για αναπλήρωση της ελλείπουσας επαφής με τον άλλο γονέα λόγω της μεταβολής του τόπου κατοικίας του παιδιού ή για την διευκόλυνση αυτής (λ.χ. ανάληψη μέρους των εξόδων ταξιδιών, διαμονής κλπ του άλλου γονέα για να επικοινωνεί με το παιδί στον νέο τόπο κατοικίας του ή μεταφορά του από τον γονέα με τον οποίον αυτό διαμένει στον τόπο κατοικίας του άλλου γονέα) ή για αύξηση του χρόνου επαφής με τον άλλο γονέα κατά την περίοδο των σχολικών διακοπών. Η απόρριψη του αιτήματος μεταβολής της κατοικίας συνεπάγεται κατ' αρχήν τη διατήρηση της υφιστάμενης κατάστασης, αν ο γονέας αποφασίσει να μην μεταβάλλει εν τέλει τον δικό του τόπο κατοικίας (ΜΠρΓιανν 322/2022, ΜΠρΑθ 2321/2022, ΜΠρΡοδ 304/2023 δημ. Νόμος και Γεώργιος Λέκκας, Η επιμέλεια του παιδιού κατά τον Αστικό Κώδικα μετά τον Ν. 4800/2021).

Με την υπό κρίση αίτηση, ο αιτών, επικαλούμενος επείγουσα περίπτωση, κατά τα αναλυτικότερα εκτιθέμενα στο δικόγραφο, ζητεί κυρίως μεν να ανατεθεί η άσκηση του συνόλου της γονικής μέριμνας, ήτοι και η άσκηση της επιμέλειας, του ανηλίκου (γεν. 7-11-

2025) αβάφτιστου άρρενος τέκνου, που απέκτησε με την καθ' ης η αίτηση, κατά τη διάρκεια της έγγαμης συμβίωσής τους, που έχει ήδη διασπαστεί οριστικά, σε αμφότερου του διαδίκου από κοινού και να ρυθμιστεί ο τρόπος άσκησής της με το σύστημα της εναλλασσόμενης διαμονής του στην κατοικία εκάστου, με τους οποίους θα διαμένει εκ περιτροπής, δηλαδή με εναλλαγή του τόπου διαμονής του, κατά την εκεί εκτιθέμενη χρονική κατανομή, καθώς και να οριστεί ως τόπος κατοικίας του τέκνου η Αθήνα, και να διαταχθεί η άμεση επιστροφή του στην Αθήνα που αποτελεί τον τόπο μόνιμης κατοικίας των γονέων του, από την πόλη του Βόλου όπου διαμένει προσωρινά με την καθ' ης όπου φιλοξενούνται στην οικία των γονέων της, και τέλος να καταδικαστεί η καθ' ης στην καταβολή της δικαστικής του δαπάνης. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η αίτηση αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπο εισάγεται προς εκδίκαση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (39, 683 παρ. 1 και 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1510, 1511, 1512, 1513, 1514, 1516 και 1518, 1520 ΑΚ και 176, 191 § 2, 731, 732, 735 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος να διαταχθεί η επιστροφή του τέκνου στην Αθήνα, κατά το μέρος που εκτιμάται ως αίτημα να υποχρεωθεί η καθ' ης να μεταβάλει τον τόπο κατοικίας της ίδιας, το οποίο τυγχάνει απορριπτέο ως νόμω αβάσιμο κατά τα ειδικώς εκτιθέμενα στην ανωτέρω μείζονα σκέψη. Επομένως, η υπό κρίση αίτηση κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω, για να κριθεί αν είναι βάσιμη και κατ' ουσίαν.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάστηκαν με την επιμέλεια των διαδίκων στο ακροατήριο αυτού του Δικαστηρίου, από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν, καθώς και από τις υπ' αριθ. πρωτ. ΔΣΒ ΕΒ .2026/10-2-2026, ΔΣΒΟΛ_ΕΒ_.2026/11-3-2026, ΔΣΑ_ΕΒ_.2026/11-3-2026, .2026/10-2-2026, ΔΣΒΟΛ_.2026/12-3-2026 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον των εκεί αναφερόμενων δικηγόρων και τις υπ' αρ. ./19-6-2026 και ./19-6-2026 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της συμβολαιογράφου Αθηνών ..., που προσκομίζουν, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι διάδικοι τέλεσαν νόμιμο θρησκευτικό γάμο στις 24-9-2022 στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Βόλου, διέμεναν δε σε ιδιόκτητη κατοικία του αιτούντος στη Νέα Χαλκηδόνα Αττικής (οδός Σαλαμίνας αρ. 64), όπου είχαν εγκατασταθεί ήδη από τη σύναψη του μεταξύ τους δεσμού το έτος 2021, λόγος για τον οποίο η καθ' ης μετακόμισε έκτοτε στη Αθήνα, από την πόλη του Βόλου όπου διέμενε και εργαζόταν μέχρι τότε. Στη συνέχεια, λόγω της εγκυμοσύνης της καθ' ης το έτος 2025, οι διάδικοι αποφάσισαν από κοινού, να μεταβούν, ενόψει του τοκετού, στην πόλη του Βόλου, όπου συμφώνησαν να γεννηθεί το τέκνο τους, και να παραμείνουν εκεί, φιλοξενούμενοι στην οικία των γονέων της καθ' ης, για το χρονικό διάστημα από τον τοκετό μέχρι τη συμπλήρωση του πρώτου 40ημέρου από τη γέννηση του τέκνου τους, λαμβάνοντας άδειες από τις εργασίες τους, ώστε να τους συνδράμουν στη φροντίδα του βρέφους οι γονείς της καθ' ης και να έχει αυτή το επιθυμητό υποστηρικτικό

περιβάλλον, έχοντας συμφωνήσει να επιστρέφουν στην οικογενειακή τους στέγη στην Αθήνα μετά την πάροδο του ως άνω χρονικού διαστήματος. Πράγματι, οι διάδικοι μετέβησαν στις αρχές Νοεμβρίου του έτους 2025 στην πατρική οικία της καθ' ης στην πόλη του Βόλου, όπου διέμεναν αμφότεροι, φιλοξενούμενοι από τους γονείς της, στις δε 7-11-2025, η καθ' ης γέννησε στο Βόλο ένα άρρεν τέκνο. Ωστόσο, η έγγαμη συμβίωση των διαδίκων δεν εξελίχθηκε ομαλά, λόγω μεταξύ τους διενέξεων, που έγιναν εντονότερες κατά τη διάρκεια της διαμονής τους στην οικία των γονέων της καθ' ης στην πόλη του Βόλου, και βρίσκονται ήδη σε διάσταση τουλάχιστον από τον Ιανουάριο του έτους 2026, λόγος για τον οποίο ο αιτών επέστρεψε μόνος του στην έως τότε οικογενειακή τους στέγη στην Αθήνα, μεταβαίνοντας έκτοτε τακτικά στο Βόλο προκειμένου να ασκεί το δικαίωμα επικοινωνίας του με το τέκνο, η δε καθ' ης, μαζί με το τέκνο των διαδίκων, εξακολουθεί να διαμένει μέχρι σήμερα στην πατρική της οικία στην πόλη του Βόλου.

Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε, ότι ο μεν αιτών εργάζεται ως Ιατρικός Επισκέπτης με σύμβαση εργασίας αόριστης διάρκειας στην εταιρία «... ΑΕΒΕ», που εδρεύει στον Αγ. Στέφανο Αττικής, η δε καθ' ης, κατά τα προηγούμενα τέσσερα έτη που διέμενε με τον αιτούντα στην οικογενειακή στέγη στη Νέα Χαλκηδόνα Αττικής, εργαζόταν ως επικουρικό προσωπικό (νοσηλεύτρια) στο Κέντρο Υγείας Άνω Πατησίων, απασχολούμενη με συβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, έχει δε λάβει άδεια τοκετού και ανατροφής τέκνου με διάρκεια έως το μήνα Οκτώβριο του έτους 2026, ενώ, παρότι η σύμβαση εργασίας της ανανεώθηκε για το τρέχον έτος, αυτή ήδη αναζήτησε νέα εργασία στη πόλη του Βόλου, όπου προτίθεται να εγκατασταθεί πλέον μόνιμα, όπως κατέθεσε η μάρτυρας – μητέρα της. Οι μεταξύ των διαδίκων σχέσεις, κατά τον χρόνο της συζήτησης της κρινόμενης αιτήσεως, είναι τεταμένες, έκαστος δε κατηγορεί τον άλλον και το οικογενειακό του περιβάλλον, ως προς την αιτία της διάσπασης της έγγαμης συμβίωσης, ωστόσο, αμφότεροι οι διάδικοι έχουν αναπτύξει με το τέκνο τους ισχυρό συναισθηματικό δεσμό, φροντίζοντάς το με αφοσίωση και επιμέλεια και περιβάλλοντάς το με αγάπη και στοργή, παρότι διαφωνούν ως προς τον τρόπο και τον χρόνο άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας του αιτούντος με αυτό, λόγος για τον οποίο ο αιτών, στις 28-2-2026, προέβη σε καταγγελία σε βάρος της καθ' ης στο Αστυνομικό Τμήμα Βόλου, ισχυριζόμενος ότι εκείνη, ενεργώντας αυθαίρετα, ορίζει μονομερώς τις ώρες και το σημείο συνάντησης του με το ανήλικο τέκνο τους, του οποίου την επιμέλεια έχουν από κοινού (βλ. το υπ' αρ. πρ. ./5-α/2-4-2026 έγγραφο του ως άνω Αστυνομικού τμήματος για διενέργεια αστυνομικής προανάκρισης σε βάρος της καθ' ης για το αδίκημα της αυτοδικίας, καθώς και την από 3-3-2026 αίτηση του πατέρα προς τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Βόλου, με την οποία παραπονείται για αυθαίρετη μετοίκηση της καθ' ης με το τέκνο στην πόλη του Βόλου και για περιορισμούς που αυτή θέτει αυθαίρετως στην άσκηση από τον ίδιο του δικαιώματος επικοινωνίας με το τέκνο). Ωστόσο, παρά τις ανωτέρω διαφωνίες, ενόψει της αγάπης και του ενδιαφέροντος που επιδεικνύουν αμφότεροι οι διάδικοι για το τέκνο και της σοβαρής

πρόθεσης και της ψυχικής διάθεσής τους να ασχοληθούν με την ανατροφή του, κρίνεται ότι είναι και οι δύο εξίσου κατάλληλοι για την ανάθεση της επιμέλειας του προσώπου του ανηλίκου τέκνου τους σε αυτούς, ενώ επιπλέον, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, δεν συντρέχει εν προκειμένω κανένας σπουδαίος λόγος που να εγκυμονεί κινδύνους για το τέκνο (όπως η περίπτωση κακοποιητικού, ψυχικά διαταραγμένου ή παντελώς αδιάφορου γονέα), προκειμένου το Δικαστήριο να αποστεί από την εκ του νόμου ρύθμιση και να ανατεθεί η επιμέλεια αποκλειστικά στον ένα γονέα. Με βάση τα ανωτέρω, κατά την κρίση του Δικαστηρίου με γνώμονα το βέλτιστο συμφέρον του ανήλικου, που εξυπηρετείται από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και στη φροντίδα του και από την αποτροπή αποξένωσής του από καθέναν από τους γονείς του, που είναι αξιολογείται ως ιδιαιτέρως σημαντική για την ανάπτυξή του, κατά τα ειδικώς εκτιθέμενα στην ανωτέρω μείζονα σκέψη, η άσκηση της επιμέλειας του προσώπου του πρέπει να ανατεθεί από κοινού σε αμφότερους τους διάδικους γονείς του, καθότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αποκλειστικής ανάθεσης της επιμέλειας αυτού σε έναν μόνο από αυτούς. Λαμβανομένου, δε, υπόψη ότι οι διάδικοι τρέφουν συναισθήματα αγάπης και αφοσίωσης προς το τέκνο τους, ότι λειτουργούν έχοντας πλήρη συνείδηση του γονεϊκού τους ρόλου, δεδομένου ότι ασκούν προσηκόντως και ικανοποιητικά τα καθήκοντα, που τους επιβάλλονται και απορρέουν από την ιδιότητά τους αυτή, ενώ και οι ίδιοι με τον βαθμό υπευθυνότητας που διαθέτουν και καθόσον επιθυμούν να ασχοληθούν συστηματικά με αυτό, παρέχουν τα εχέγγυα για τη σωστή ανατροφή και διαπαιδαγώγησή του, κρίνεται ότι το βέλτιστο συμφέρον του τελευταίου, σύμφωνα με τα κριτήρια των άρθρων 1511 και 1514 παρ. 3 εδ. τελ. ΑΚ, που πρέπει να προάγεται από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και στη φροντίδα του, υποδεικνύει την ανάγκη ώστε ως τόπος διαμονής του, να οριστεί εναλλάξ η κατοικία αμφότερων των γονέων του. Ειδικότερα, η εναλλασσόμενη κατοικία του ανηλίκου, με έκαστο των γονέων του, κρίνεται εν προκειμένω εφικτή, δεδομένου ότι το τέκνο ήδη σιτίζεται με βρεφική φόρμουλα γάλατος (γάλα σε σκόνη) και αλεσμένες τροφές, χωρίς να θηλάζει, ο δε πατέρας κρίνεται ότι μπορεί να ανταπεξέλθει επιτυχώς στις ανάγκες φροντίδας του, παρά το μικρό της ηλικίας του τέκνου, λαμβανομένου υπόψη ότι στην κατοικία του διαθέτει ήδη διαμορφωμένο παιδικό δωμάτιο, καθώς και υποστηρικτικό περιβάλλον, ήτοι τον αδελφό του και κυρίως τους γονείς του, οι οποίοι διαμένουν στο ισόγειο της ίδιας οικοδομής και οι οποίοι είναι πρόθυμοι να συνδράμουν στη φροντίδα του τέκνου. Εν όψει των ανωτέρω, κρίνεται ενδεδειγμένο να ρυθμιστεί ο τρόπος της από κοινού άσκησης της επιμέλειας του τέκνου των διαδίκων με τον ορισμό διαμονής αυτού στην οικία του πατέρα του επί 9 συνεχόμενες ημέρες μηνιαίως, κατά τα ειδικώς κατωτέρω οριζόμενα, καθότι η απόσταση της κατοικίας της μητέρας από την Αθήνα (3 ώρες περίπου οδικώς), δεν κρίνεται απαγορευτική για την εφαρμογή του συστήματος της εναλλασσόμενης κατοικίας κατά τα κατωτέρω οριζόμενα, ενώ σημειώνεται ότι σε περίπτωση μεταβολής των συνθηκών (όπως η μεγαλύτερη ηλικία του τέκνου που θα

συνεπάγεται υποχρεωτική σχολική εκπαίδευση ή η τυχόν μελλοντική μόνιμη εγκατάσταση της μητέρας στην πόλη της Αθήνας, κατ' επιλογή της), είναι δυνατή η μεταρρύθμιση της παρούσας απόφασης ως προς την κατανομή του χρόνου διαμονής του τέκνου στην κατοικία εκάστου των γονέων, είτε με δικαστική απόφαση είτε κατόπιν μεταξύ τους περί αυτού συμφωνίας. Η κατωτέρω ειδικώς εκτιθέμενη χρονική κατανομή προκρίνεται ως ικανή να αποτρέψει την οριστική αποξένωση του βρέφους από τον πατέρα του, διασφαλίζοντας τη δημιουργία και τη διατήρηση ενός ισχυρού και υγιούς ψυχικού δεσμού κατά την τρέχουσα, κρίσιμη φάση της αναπτυξιακής του πορείας. Αντίθετα, η εναλλακτική λύση της oligώρης επικοινωνίας του αιτούντος με το τέκνο αποκλειστικά στον τόπο κατοικίας της μητέρας και εντός προσωρινών καταλυμάτων βραχυχρόνιας μίσθωσης (τύπου Airbnb), όπως συμβαίνει μέχρι σήμερα κατά τη μετάβαση του πατέρα στην πόλη του Βόλου, θα εξέθετε το βρέφος σε υπέρμετρη σωματική και ψυχική ταλαιπωρία, καθώς οι συνεχείς, άσκοπες μετακινήσεις και η έλλειψη μίας σταθερής και πλήρως οργανωμένης οικογενειακής εστίας θα αποδιοργάνωναν το ευαίσθητο καθημερινό πρόγραμμα του παιδιού (ρουτίνα ύπνου, διατροφής και φροντίδας), προκαλώντας του έντονο στρες και ανασφάλεια. Σημειώνεται, ότι ενόψει της ηλικίας του τέκνου, δεν κρίνεται σύμφωνο με το συμφέρον του να οριστεί ως τόπος κατοικίας αυτού η κατοικία του πατέρα, αλλά ούτε και να καθοριστεί ο αιτούμενος από αυτόν (πατέρα) τρόπος εναλλασσόμενης κατοικίας του τέκνου με αυτόν τα Σαββατοκύριακα, καθώς, δεδομένου ότι το Δικαστήριο δεν μπορεί να υποχρεώσει τη μητέρα να μεταβάλλει το δικό της τόπο κατοικίας κατά τα ειδικώς εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, η τόσο συχνή (κάθε Σαββατοκύριακο, ήτοι τουλάχιστον τέσσερις φορές μηνιαίως) μετακίνηση του τέκνου από και προς την πόλη του Βόλου, θα συνεπάγονταν υπέρμετρη ταλαιπωρία, η οποία περιορίζεται σημαντικά με τον ορισμό του χρόνου διαμονής αυτού στην κατοικία του πατέρα επί 9 συνεχόμενες ημέρες μηνιαίως, καθότι με τον τρόπο αυτό περιορίζονται οι μετακινήσεις του τέκνου αλλά και διασφαλίζεται η διαμονή του με τον πατέρα επί δυο συνεχόμενα Σαββατοκύριακα. Επιπλέον, ο πατέρας θα μπορεί να επικοινωνεί με το τέκνο, και κάθε τέταρτο Σαββατοκύριακο εκάστου μηνός την πόλη του Βόλου, όπου θα μεταβαίνει και θα διαμένει με έξοδα της καθ' ης, από ώρα 17:00 μ.μ της Παρασκευής οπότε θα το παραλαμβάνει από την κατοικία της καθ' ης, έως ώρα 15:00 μμ της Κυριακής, οπότε θα το παραδίδει σε αυτή στον ίδιο τόπο, η δε επικοινωνία του τέκνου με τον πατέρα, ειδικώς για το Σαββατοκύριακο αυτό, θα λαμβάνει χώρα εντός της εδαφικής περιφέρειας του τόπου κατοικίας της μητέρας, ώστε να περιοριστεί η ταλαιπωρία του τέκνου από τις συνεχείς μετακινήσεις. Με την ως άνω χρονική κατανομή το τέκνο θα οικοδομήσει σταθερή σχέση με αμφοτέρους τους γονείς του, χωρίς τον κίνδυνο αποξένωσης από τον πατέρα του, και θα εξασφαλιστεί η ισότιμη συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή του, κατά το κρίσιμο αναπτυξιακό στάδιο των πρώτων ετών της ζωής του. Στην ανωτέρω κρίση περί διαμονής του τέκνου τις περισσότερες ημέρες εκάστου μηνός με τη μητέρα του, άγεται το Δικαστήριο με κύριο γνώμονα το συμφέρον του ανήλικου τέκνου των διαδίκων, λαμβανομένης υπόψη της

βρεφικής ηλικίας του, παρά το γεγονός ότι η μητέρα μετέβαλε τον τόπο μόνιμης κατοικίας του τέκνου που είχε ρητώς συμφωνηθεί από τους διαδίκους ότι θα είναι η Αθήνα, χωρίς νεότερη συμφωνία των διαδίκων και χωρίς ρητή άδεια του Δικαστηρίου. Περαιτέρω, ενόψει του γεγονότος ότι η αλλαγή του τόπου κατοικίας της μητέρας και η προοπτική της μόνιμης εγκατάστασής της με το τέκνο σε άλλη πόλη, εκ των πραγμάτων δυσχεραίνει την επικοινωνία του πατέρα του με αυτό και υπό προϋποθέσεις (που δεν κρίνεται ότι συντρέχουν εν προκειμένω, τουλάχιστον στο παρόν χρονικό στάδιο) δύναται να οδηγήσει στην ανάθεση της επιμέλειας στον έτερο γονέα, κρίνεται, ότι η μητέρα, η οποία οφείλει να ενισχύει την επικοινωνία του τέκνου με τον πατέρα του, θα πρέπει, κατά την έναρξη του χρόνου διαμονής του τέκνου με την ίδια, να παραλαμβάνει εκείνη το τέκνο από τον τόπο κατοικίας του πατέρα στη Αθήνα, καθώς και να επιβαρύνεται με τα έξοδα μετάβασης και διαμονής του πατέρα στον τόπο κατοικίας της ίδιας προκειμένου να το παραλάβει και να ασκήσει το δικαίωμα επικοινωνίας του με αυτό.

Εξάλλου, με την παραλλήλως προσδοκώμενη επίδειξη εκ μέρους των διαδίκων αυξημένης υπευθυνότητας και ευαισθητοποίησης, αναμένεται ότι θα επικρατήσει το απαραίτητο κλίμα ηρεμίας, σταθερότητας και ασφάλειας στις σχέσεις μεταξύ των διαδίκων, που είναι αναγκαίο για την ομαλή και απρόσκοπτη εξέλιξη της προσωπικότητας του ανηλίκου τέκνου τους και προς όφελος του, καθόσον επιβάλλεται η μεταξύ τους συνεργασία, ώστε αυτό να μη γίνεται δέκτης αρνητικών μηνυμάτων από τους γονείς του. Διευκρινίζεται, τέλος, ότι η επιμέλεια στο σύνολό της θα ανήκει, ως προεκτέθηκε, από κοινού σε αμφότερους τους γονείς καθ' όλο το χρονικό διάστημα, ανεξάρτητα από τον εκάστοτε τόπο κατοικίας του τέκνου, δεδομένου ότι δεν λαμβάνει χώρα εν προκειμένω χρονική κατανομή της άσκησης της επιμέλειας του ανηλίκου, πλην μόνον προσδιορίζεται ο τόπος κατοικίας αυτού εναλλάξ σε αμφότερους τους γονείς του. Επισημαίνεται ότι οι γονείς θα ασκούν από κοινού την επιμέλεια τους, σύμφωνα με τον κανόνα της 1513 εδ. α' ΑΚ, αλλά με εξαίρεση εκείνες τις συνήθεις πράξεις επιμέλειας, για την τρέχουσα διαχείριση της περιουσίας του και πράξεις που έχουν επείγοντα χαρακτήρα (άρθρα 1513 εδ. β' και 1516 εδ. α' ΑΚ), τις οποίες μπορεί να επιχειρεί κάθε φορά μόνος του ο γονέας με τον οποίο θα διαμένει κάθε φορά το τέκνο, ήτοι μόνο τις πράξεις καθημερινής φροντίδας, ενώ κατά τα λοιπά η γονική μέριμνα θα ασκείται από κοινού από τους γονείς στο σύνολό της, ανεξάρτητα από τον τόπο διαμονής του. Ως εκ των άνω, πρέπει να ρυθμιστεί ο τρόπος της από κοινού άσκησης της επιμέλειας του ανηλίκου τέκνου των διαδίκων, με το σύστημα της εναλλασσόμενης κατοικίας, στην κατοικία εκάστου των γονέων του ως ακολούθως: 1) από το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2026 και μετά, το τέκνο θα διαμένει με τον πατέρα, από ώρα 15:00 π.μ της 1ης Παρασκευής εκάστου μηνός, οπότε ο πατέρας θα παραλαμβάνει το τέκνο από την κατοικία της μητέρας του, η οποία θα καλύπτει τα έξοδα μετάβασής του εκεί, μέχρι ώρα 15:00 μ.μ της δεύτερης Κυριακής εκάστου μηνός, οπότε η μητέρα θα το παραλαμβάνει από την κατοικία του πατέρα στη Νέα Χαλκηδόνα Αττικής ή

άλλως, εφόσον υπάρξει περί αυτού συμφωνία μεταξύ των διαδίκων, η μητέρα θα καλύπτει τα έξοδα μετάβασης του πατέρα με το τέκνο στον τόπο κατοικίας της ίδιας, ώστε να της το παραδώσει, κατά δε τις υπόλοιπες ημέρες εκάστου μηνός το τέκνο θα διαμένει με την μητέρα του, ενώ ο πατέρας θα μπορεί, επιπλέον, να επικοινωνεί με το τέκνο, κάθε τέταρτο Σαββατοκύριακο εκάστου μηνός από ώρα 17:00 μ.μ της Παρασκευής οπότε θα το παραλαμβάνει από την κατοικία της καθ' ης έως ώρα 15:00 μμ της Κυριακής, οπότε θα το παραδίδει σε αυτή στον ίδιο τόπο, η δε επικοινωνία του τέκνου με τον πατέρα, ειδικώς για το 4^ο Σαββατοκύριακο εκάστου μηνός, θα λαμβάνει χώρα εντός της εδαφικής περιφέρειας του τόπου κατοικίας της μητέρας, η οποία υποχρεούται να καλύπτει τα έξοδα μετάβασης και διαμονής του πατέρα στον τόπο κατοικίας της, 2) κατά τις εορτές των Χριστουγέννων – πρωτοχρονιάς του έτους 2026 – 2027, το τέκνο θα διαμείνει με τον πατέρα από 30h-12-2026, ώρα 11:00 π.μ, οπότε ο πατέρας θα το παραλάβει από την κατοικία της μητέρας του, η οποία θα καλύπτει τα έξοδα μετάβασής του εκεί, έως την 9η-1-2027, ώρα 15:00 μ.μ, οπότε η μητέρα θα το παραλάβει από την κατοικία του πατέρα στη Νέα Χαλκηδόνα Αττικής ή άλλως, εφόσον υπάρξει περί αυτού συμφωνία μεταξύ των διαδίκων, η μητέρα θα καλύψει τα έξοδα μετάβασης του πατέρα με το τέκνο στον τόπο κατοικίας της ίδιας, ώστε να της το παραδώσει, 3) κατά τις εορτές του Πάσχα του έτους 2027, το τέκνο θα διαμείνει με τον πατέρα από τη Δευτέρα του Πάσχα (3η-5-2027), ώρα 11:00 π.μ, οπότε ο πατέρας θα το παραλάβει από την κατοικία της μητέρας του, η οποία θα καλύπτει τα έξοδα μετάβασής του εκεί, έως την 9η-5-2027, ώρα 15:00 μ.μ, οπότε η μητέρα θα το παραλάβει από την κατοικία του πατέρα στη Νέα Χαλκηδόνα Αττικής ή άλλως, εφόσον υπάρξει περί αυτού συμφωνία μεταξύ των διαδίκων, η μητέρα θα καλύψει τα έξοδα μετάβασης του πατέρα με το τέκνο στον τόπο κατοικίας της ίδιας, ώστε να της το παραδώσει, 4) για της θερινές διακοπές του έτους 2026, η διαμονή του πατέρα με το τέκνο ορίζεται ως ακολούθως: α) από Παρασκευή 24 Ιουλίου και ώρα 15:00 πμ, οπότε ο πατέρας θα παραλαμβάνει το τέκνο από την κατοικία της μητέρας του, η οποία θα καλύπτει τα έξοδα μετάβασής του εκεί, έως Τρίτη 28 Ιουλίου και ώρα 15:00 μ.μ, οπότε η μητέρα θα το παραλάβει από την κατοικία του πατέρα στη Νέα Χαλκηδόνα Αττικής ή άλλως, εφόσον υπάρξει περί αυτού συμφωνία μεταξύ των διαδίκων, θα καλύψει τα έξοδα μετάβασης του πατέρα με το τέκνο στον τόπο κατοικίας της ίδιας ώστε να της το παραδώσει, β) από Παρασκευή 7 Αυγούστου και ώρα 17:00 πμ, οπότε ο πατέρας θα παραλάβει το τέκνο από την κατοικία της μητέρας του, η οποία θα καλύπτει τα έξοδα μετάβασής του εκεί, έως Κυριακή 9 Αυγούστου και ώρα 15:00 μ.μ, οπότε ο πατέρας θα παραδώσει το τέκνο στον ίδιο τόπο, η δε επικοινωνία του τέκνου με τον πατέρα, ειδικώς για το ως άνω χρονικό διάστημα (7-9 Αυγούστου), θα λάβει χώρα εντός της εδαφικής περιφέρειας του τόπου κατοικίας της μητέρας, η οποία υποχρεούται να καλύπτει τα έξοδα μετάβασης και διαμονής του πατέρα στον τόπο κατοικίας της, και γ) από 16 Αυγούστου και ώρα 11:00 πμ, οπότε ο πατέρας θα παραλάβει το τέκνο από την κατοικία της μητέρας του, η οποία θα καλύψει τα έξοδα μετάβασής του εκεί, έως 22 Αυγούστου και ώρα 15:00 μμ, οπότε η μητέρα θα το παραλάβει

από την κατοικία του πατέρα στη Νέα Χαλκηδόνα Αττικής ή άλλως, εφόσον υπάρξει περί αυτού συμφωνία μεταξύ των διαδίκων, θα καλύψει τα έξοδα μετάβασης του πατέρα με το τέκνο στον τόπο κατοικίας της ίδιας ώστε να της το παραδώσει, 5) ο γονέας που δε διαμένει με το τέκνο θα έχει ελεύθερη δυνατότητα επικοινωνίας μαζί του μεσώ χρήσης διαδικτυακών εφαρμογών, εντός ευλογών χρονικών πλαισίων. Επιπλέον, πρέπει να διαταχθεί έκαστος των διαδίκων να αποδίδει το ανήλικο τέκνο στον έτερο, τις ανωτέρω ημέρες, κατά τις οποίες ορίζεται ότι αυτό θα διαμένει με αυτόν και να απαγγελθεί αυτεπαγγέλτως, κατά τα άρθρα 613 και 950 §1 ΚΠολΔ, υπέρ εκάστου διαδίκου και σε βάρος του έτερου διαδίκου χρηματική ποινή, ποσού διακοσίων (200) ευρώ για την περίπτωση που ο έτερος διάδικος δεν εκτελέσει την ανωτέρω πράξη περί απόδοσης του ανήλικου τέκνου στον διάδικο με τον οποίο ορίστηκε να διαμένει κατά τα ανωτέρω. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων πρέπει να συμψηφιστούν στο σύνολό τους, κατ' άρθρο 179 ΚΠολΔ, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ την αίτηση αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΔΙΑΤΗΡΕΙ την εκ του νόμου άσκηση της επιμέλειας του προσώπου του ανήλικου άρρενος τέκνου των διαδίκων που γεννήθηκε στις 7-11-2025 και από τους δύο γονείς του από κοινού.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ προσωρινά, τον **τρόπο της από κοινού άσκησης της επιμέλειας του ανήλικου τέκνου των διαδίκων**, με το σύστημα της **εναλλασσόμενης κατοικίας**, στην κατοικία εκάστου των γονέων του ως ακολούθως: 1) από το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2026 και μετά, το τέκνο θα διαμένει με τον πατέρα, από ώρα 15:00 π.μ της 1ης Παρασκευής εκάστου μηνός, οπότε **ο πατέρας θα παραλαμβάνει το τέκνο από την κατοικία της μητέρας του, η οποία θα καλύπτει τα έξοδα μετάβασής του εκεί**, μέχρι ώρα 15:00 μ.μ της δεύτερης Κυριακής εκάστου μηνός, οπότε η μητέρα θα το παραλαμβάνει από την κατοικία του πατέρα στη Νέα Χαλκηδόνα Αττικής ή άλλως, εφόσον υπάρξει περί αυτού συμφωνία μεταξύ των διαδίκων, η μητέρα θα καλύπτει τα έξοδα μετάβασης του πατέρα με το τέκνο στον τόπο κατοικίας της ίδιας, ώστε να της το παραδώσει, κατά δε τις υπόλοιπες ημέρες εκάστου μηνός το τέκνο θα διαμένει με την μητέρα του, ενώ ο πατέρας θα μπορεί, επιπλέον, να επικοινωνεί με το τέκνο, κάθε τέταρτο Σαββατοκύριακο εκάστου μηνός από ώρα 17:00 μ.μ της Παρασκευής οπότε θα το παραλαμβάνει από την κατοικία της καθ' ης έως ώρα 15:00 μμ της Κυριακής, οπότε θα το παραδίδει σε αυτή στον ίδιο τόπο, η δε επικοινωνία του τέκνου με τον πατέρα, ειδικώς για το 4° Σαββατοκύριακο εκάστου μηνός, θα λαμβάνει χώρα εντός της εδαφικής περιφέρειας του τόπου κατοικίας της μητέρας, η οποία υποχρεούται να καλύπτει τα έξοδα μετάβασης και

διαμονής του πατέρα στον τόπο κατοικίας της, 2) κατά τις εορτές των Χριστουγέννων – πρωτοχρονιάς του έτους 2026 – 2027, το τέκνο θα διαμείνει με τον πατέρα από 30η-12-2026, ώρα 11:00 π.μ, οπότε ο πατέρας θα το παραλάβει από την κατοικία της μητέρας του, η οποία θα καλύπτει τα έξοδα μετάβασής του εκεί, έως την 9η-1-2027, ώρα 15:00 μ.μ, οπότε η μητέρα θα το παραλάβει από την κατοικία του πατέρα στη Νέα Χαλκηδόνα Αττικής ή άλλως, εφόσον υπάρξει περί αυτού συμφωνία μεταξύ των διαδίκων, η μητέρα θα καλύψει τα έξοδα μετάβασης του πατέρα με το τέκνο στον τόπο κατοικίας της ίδιας, ώστε να της το παραδώσει, 3) κατά τις εορτές του Πάσχα του έτους 2027, το τέκνο θα διαμείνει με τον πατέρα από τη Δευτέρα του Πάσχα (3η-5-2027), ώρα 11:00 π.μ, οπότε ο πατέρας θα το παραλάβει από την κατοικία της μητέρας του, η οποία θα καλύπτει τα έξοδα μετάβασής του εκεί, έως την 9η-5-2027, ώρα 15:00 μ.μ, οπότε η μητέρα θα το παραλάβει από την κατοικία του πατέρα στη Νέα Χαλκηδόνα Αττικής ή άλλως, εφόσον υπάρξει περί αυτού συμφωνία μεταξύ των διαδίκων, η μητέρα θα καλύψει τα έξοδα μετάβασης του πατέρα με το τέκνο στον τόπο κατοικίας της ίδιας, ώστε να της το παραδώσει, 4) για της θερινές διακοπές του έτους 2026, η διαμονή του πατέρα με το τέκνο ορίζεται ως ακολούθως: α) από Παρασκευή 24 Ιουλίου και ώρα 15:00 πμ, οπότε ο πατέρας θα παραλαμβάνει το τέκνο από την κατοικία της μητέρας του, η οποία θα καλύπτει τα έξοδα μετάβασής του εκεί, έως Τρίτη 28 Ιουλίου και ώρα 15:00 μ.μ, οπότε η μητέρα θα το παραλάβει από την κατοικία του πατέρα στη Νέα Χαλκηδόνα Αττικής ή άλλως, εφόσον υπάρξει περί αυτού συμφωνία μεταξύ των διαδίκων, θα καλύψει τα έξοδα μετάβασης του πατέρα με το τέκνο στον τόπο κατοικίας της ίδιας ώστε να της το παραδώσει, β) από Παρασκευή 7 Αυγούστου και ώρα 17:00 πμ, οπότε ο πατέρας θα παραλάβει το τέκνο από την κατοικία της μητέρας του, η οποία θα καλύπτει τα έξοδα μετάβασής του εκεί, έως Κυριακή 9 Αυγούστου και ώρα 15:00 μ.μ, οπότε ο πατέρας θα παραδώσει το τέκνο στον ίδιο τόπο, η δε επικοινωνία του τέκνου με τον πατέρα, ειδικώς για το ως άνω χρονικό διάστημα (7-9 Αυγούστου), θα λάβει χώρα εντός της εδαφικής περιφέρειας του τόπου κατοικίας της μητέρας, η οποία υποχρεούται να καλύπτει τα έξοδα μετάβασης και διαμονής του πατέρα στον τόπο κατοικίας της, και γ) από 16 Αυγούστου και ώρα 11:00 πμ, οπότε ο πατέρας θα παραλάβει το τέκνο από την κατοικία της μητέρας του, η οποία θα καλύψει τα έξοδα μετάβασής του εκεί, έως 22 Αυγούστου και ώρα 15:00 μμ, οπότε η μητέρα θα το παραλάβει από την κατοικία του πατέρα στη Νέα Χαλκηδόνα Αττικής ή άλλως, εφόσον υπάρξει περί αυτού συμφωνία μεταξύ των διαδίκων, θα καλύψει τα έξοδα μετάβασης του πατέρα με το τέκνο στον τόπο κατοικίας της ίδιας ώστε να της το παραδώσει, 5) ο γονέας που δε διαμένει με το τέκνο θα έχει ελεύθερη δυνατότητα επικοινωνίας μαζί του μεσώ χρήσης διαδικτυακών εφαρμογών, εντός ευλογών χρονικών πλαισίων.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ έκαστο των διαδίκων να αποδώσει το ανήλικο τέκνο στον έτερο διάδικο, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα χρονικά διαστήματα.

ΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙ υπέρ εκάστου διαδίκου και σε βάρος του έτερου διαδίκου χρηματική ποινή, ποσού διακοσίων (200) ευρώ, για την περίπτωση που ο έτερος διάδικος δεν εκτελέσει την ανωτέρω πράξη περί απόδοσης του ανήλικου τέκνου στον διάδικο με τον οποίο ορίστηκε να διαμένει κατά τα ανωτέρω.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ στο σύνολό τους τα μεταξύ των διαδίκων δικαστικά έξοδα.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία διαδίκων και πληρεξούσιων δικηγόρων στις 14-7-2026.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ